Dosarul nr.2rc-6/2025 Judecătoria Soroca, sediul Central, judecător Gh.Tocaiuc

D e c i z i e

04 aprilie 2025
mun.Bălţi

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord

Avînd în componenţă:
Preşedintele colegiului, judecător Stanislav Grosu
Judecători Alina Ţihonschi, Radu Holban

examinând, fără participarea părţilor, recursul declarat de Primăria com.Cosăuţi, r-l Soroca, împotriva încheierii judecătoriei Soroca, sediul Central din 13 decembrie 2024, prin care s-a respins cererea de asigurare a acțiunii depusă de Primăria com.Cosăuți, r-l Soroca, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Primăria com.Cosăuți, r-l Soroca către SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” cu privire la încasarea prejudiciului cauzat,

c o n s t a t ă :

Poziţia instanţei de fond:

1. La 09 decembrie 2024, Primăria com.Cosăuți, r-l Soroca a depus cererea de chemare în judecată către SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” cu privire la încasarea prejudiciului în sumă de 10.052.422,21 lei.
2. Totodată, reclamantul a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor pârâtului și mijloacele bănești ale acestuia, în limita valorii acțiunii.
3. În susținerea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, reclamantul a invocat faptul că, având în vedere suma semnificativă a prejudiciului cauzat adminsitrației publice locale, refuzul continuu a pârâtului de a semna contractul de arendă, folosirea în mod gratuit a terenului menționat pentru o perioadă de mai mult de 18 ani, existența datoriilor majore față de bugetul public național, există un risc major și iminent ca acesta să nu-și poată onora obligațiunile în eventualitatea admiterii cererii de chemare în judecată.
4. Prin încheierea judecătoriei Soroca, sediul Central din 13 decembrie 2024 s-a respins cererea Primăriei com.Cosăuți, r-l Soroca privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Primăria com.Cosăuți, r-l Soroca către SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” privind încasarea prejudiciului cauzat.

Solicitarea recurentului:

5. La data de 26 decembrie 2024, Primăria com.Cosăuți r-l Soroca a depus recurs împotriva încheierii judecătoriei Soroca, sediul Central din 13 decembrie 2024, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a încheierii, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă cererea privind aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile și mijloacelor bănești în limita valorii acțiunii.

Argumentele părţilor:

6. În motivarea recursului, Primăria com.Cosăuţi r-l Soroca, a invocat că instanţa de fond nu s-a referit şi nu a dat apreciere probelor prezentate şi anexate la cererea de chemare în judecată şi anume: refuzul continuu a pârâtei/intimatei de a semna contractul de arendă, folosirea în mod gratuit a terenului menţionat pentru o perioadă de mai mult de 18 ani, existenţa datoriilor majore faţă de bugetul public naţional.

7. Anume aceste aspecte invocate în cererea de chemare în judecată, demonstrează administrarea cu rea credinţă a patrimoniului persoanei juridice. Or, în ipoteza administrării cu bună credinţă a patrimoniului persoanei juridice, factorii de decizie nu permiteau acumularea unor datorii faţă de bugetul public naţional în sumă 11.117.214,00 lei.

8. Menţionează recurenta că la cererea de chemare în judecată a fost anexat Raportul pe marginea audierii Raportului Guvernului RM privind implementarea recomandărilor expuse în Raportul Comisiei de anchetă privind modul de exploatare a substanţelor minerale utile şi determinarea impactului asupra mediului (executarea art.2 al Hotărârii Parlamentului nr.200/2022), ce ţine de acţiunile de remediere a situaţiei create la agentul economic SA „Cariera de Granit şi Pietriş din Soroca", potrivit căruia:

- a fost efectuat control fiscal repetat prin metoda verificării tematice la capitolul TVA şi impozitul pe venit la sursa de plată, pentru perioada de activitate 01.05.2016 – 31.10.2019, finalizat la data de 28.10.2022, cu adoptarea deciziei asupra cazului de încălcare a legislaţiei nr. 768/4780 din 22.11.2022, fiind calculate suplimentar la buget obligaţii aferente TVA în sumă de 3.482.744 lei.
- a fost efectuat control fiscal prin metoda de verificare totală, pentru perioada de activitate 01.012019 – 31.07.2022, finalizat la data de 02.12.2022, cu adoptarea deciziei asupra cazului de încălcare a legislaţiei nr.768/163 din 27.01.2023, cu calcularea suplimentară la buget a obligaţiilor fiscale în sumă de 7.634.470,00 lei, inclusiv 5.088.652,00 lei la capitolul TVA. Sunt întreprinse măsuri pentru determinarea întregii perioade şi sumei venitului ratat ce urmează a fi încasat.

9. Mai menţionează reclamanta, că la emiterea încheierii din 13.12.2024, instanţa de fond nu a dat apreciere acestei probe prezentate invocând la general lipsa probelor necesare şi incontestabile care ar fi confirmat, în mod real, administrarea cu rea-credinţă a patrimoniului persoanei juridice.

10. Mai mult ca atât, vizualizând portalul de analiză a situaţiilor financiare a agenţilor economici se constată că pentru perioada 2015 – 2023, SA „Cariera de Granit şi Pietriş din Soroca" a desfăşurat o activitate neprofitabilă (cu excepţia anilor 2020-2022).

11. Astfel, SA „Cariera de Granit şi Pietriş din Soroca" a înregistrat pierderi după cum urmează:

- în anul 2015 pierderi de 11,387 mil. lei.
- în anul 2016 pierderi de 3,193 mil. lei.
- în anul 2017 pierderi de 6,546 mil. lei.
- în anul 2018 pierderi de 5,824 mil. lei.
- în anul 2019 pierderi de 2,806 mil. lei.
- în anul 2023 pierderi de 1,43 mil. lei.

12. Învederează recurenta, că informaţia prezentată, demonstrează în mod incontestabil că factorii de decizie a pârâtului/intimatului administrează cu rea credinţă sau cel puţin ineficient patrimoniul SA „Cariera de Granit şi Pietriş din Soroca”.

13. În aceste împrejurări, neaplicarea măsurilor de asigurare corespunzătoare ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătoreşti şi ar aduce atingere drepturilor administraţiei publice locale care reprezintă toată populaţia comunei.

14. Suplimentar, comunică că în materie de practică judecătorească unitară, sintetizată în Hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie cu privire la aplicarea de către instanţele judecătoreşti a legislaţiei ce reglementează asigurarea acţiunii la judecarea cauzelor civile nr.32 din 24 octombrie 2003, Curtea a specificat în pct.32 că, la pronunţarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurarea sau neaplicarea acestora, instanţele vor verifica raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii, existenţa pericolului de dispariţie, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proasta administrare, asigurarea unui echilibru între interesele părţilor cointeresate, preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terţi în cazul aplicării măsurilor de asigurare, corelaţia măsurii solicitate, obiectul acţiunii şi maniera în care va asigura realizarea de fapt a scopului măsurii de asigurare, neadmiterea corespunderii măsurii de asigurare solicitate însăşi obiectului acţiunii.

15. Prin urmare, indiferent de forma aplicabilă, măsura de asigurare ţine de substanţa obiectului acţiunii, urmând a fi dispusă în cazul în care în mod plauzibil se afirmă un risc al unei eventuale imposibilităţi de executare.

16. La caz, se constată existentă o prezumţie legitimă dincolo de orice dubii rezonabile că asigurarea acţiunii ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri de admitere a pretenţiilor reclamantului, or, valoarea acţiunii, precum şi acţiunile de alienare a bunurilor, indiferent de motivul acţiunii, permit a concluziona iminenţa sechestrului asigurator.

17. În special, efectuarea unei activităţi economice neprofitabile pe parcursul mai multor ani precum, încălcarea legislaţiei stabilită prin Raportul pe marginea audierii Raportului Guvernului Republicii Moldova privind implementarea recomandărilor expuse în Raportul Comisiei de anchetă, privind modul de exploatare a substanţelor minerale utile şi determinarea impactului asupra mediului, precum şi acumularea unor datorii faţă de bugetul public naţional în sumă 11.117.214,00 lei, permit a concluziona că factorii de decizie a pârâtului/intimatului administrează cu rea credinţă sau cel puţin ineficient patrimoniul SA „Cariera de Granit şi Pietriş din Soroca” fapt care în mod evident ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri de admitere a pretenţiilor reclamantului.

18. Prin referinţa depusă la data de 03 februarie 2025, SA „Cariera de Granit şi Pietriş din Soroca” în persoana reprezentantului, avocat Pleşca Iulian, a solicitat respingerea integrală a cererii de recurs cu menţinerea încheierii instanţei de fond.

Aprecierea instanţei de recurs:

19. Analizând argumentele recursului şi studiind materialele dosarului, Colegiul civil consideră că recursul înaintat de Primăria comunei Cosăuţi, urmează a fi respins, din următoarele motive:

20. Potrivit art.426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice

a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

21. Conform art.425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

22. Încheierea de respingere a cerinţei înaintate de către Primăria comunei Cosăuţi cu privire la asigurarea acţiunii a fost emisă la data de 13 decembrie 2024. Din materialele cauzei se atestă, că Primăriei comunei Cosăuţi a depus cererea de recurs la data de 26 decembrie 2024, respectând astfel termenul prevăzut de lege.

23. În conformitate cu art.427 lit.a) CPC, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

24. Materialele cauzei denotă, că la data de 09 decembrie 2024 Primăria com.Cosăuţi, r-l Soroca a depus cererea de chemare în judecată către SA ,,Cariera de Granit şi Pietriş din Soroca" cu privire la încasarea prejudiciului în sumă de 10.052.422,21 lei.

25. Totodată, reclamantul a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor pârâtului şi mijloacele băneşti ale acestuia, în limita valorii acţiunii.

26. Prin încheierea judecătoriei Soroca, sediul Central din 13 decembrie 2024 s-a respins cererea Primăriei com.Cosăuţi, r-l Soroca privind aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Primăria com.Cosăuţi, r-l Soroca către SA ,,Cariera de Granit şi Pietriş din Soroca" privind încasarea prejudiciului cauzat.

27. Nefiind deacord cu soluţia instanţei de fond, la data de 26 decembrie 2024, Primăria com.Cosăuţi a depus recurs împotriva încheierii emise pe caz, prin care a solicitat ca cererea privind asigurarea acţiunii să fie admisă.

28. Potrivit art.174 CPC, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti.

29. În aşa mod, norma menţionată recunoaşte posibilitatea judecătorului sau instanţei de judecată de a lua măsuri de asigurare provizorii, constatînd în sensul său, un drept procedural acordat participantului la proces de a cere aplicarea acestora, precum şi dreptul instanţei de a admite cererea sau demersul şi a aplica măsurile prevăzute în legislaţia naţională.

30. Tot aici trebuie de menţionat, că aplicarea măsurilor, ca şi orice acţiune a instanţei judiciare urmează în mod obligatoriu să fie motivate.

31. De asemenea, examinarea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare şi înlocuirea acestora urmează să fie analizată prin prisma principiului proporţionalităţii, adică a justului echilibru între scopurile pentru care se cere aplicarea măsurilor şi dreptului fundamental de proprietate privată a persoanei.

32. Conform art.175 alin.(1) lit.a) CPC, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte personae.

33. Conform art.177 alin.(1) CPC, în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

34. Pornind de la normele legale care reglementează asigurarea acţiunii, Colegiul constată că această instituţie este condiţionată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri.

35. La fel, normele enunţate consfinţesc posibilitatea judecătorului sau instanţei de judecată de a lua măsuri de asigurare provizorie, constatând în sensul său un drept procedural acordat participantului la proces de a cere aplicarea acestora, precum şi dreptul instanţei de a admite cererea sau demersul şi de a aplica măsurile prevăzute de legislaţia naţională.

36. Raportând dispoziţiile normelor sus-citate la circumstanţele cauzei, evaluând soluţia primei instanţe prin prisma pretenţiilor înaintate în raport cu circumstanţele de fapt şi de drept invocate, Colegiul civil apreciază concluzia instanţei de fond ca fiind una legală şi întemeiată.

37. Aşa dar, asigurarea acţiuni civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanţa de judecată la solicitarea părţii interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătoreşti definitive şi aceste măsuri au următoarele particularităţi: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanţă cu obiectul acţiunii.

38. Colegiul civil menţionează că, indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ţine de substanţa obiectului acţiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilităţi de executare, sarcina probaţiunii întru aplicarea asigurării este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente şi să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ţinut de substanţa obiectului acţiunii este la latitudinea judecătorului sau instanţei de judecată.

39. Totodată, Colegiul civil relevă că, la stabilirea necesităţii aplicării măsurilor de asigurare, instanţa verificând raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii, dacă există perriculum in mora (pericol de dispariţie, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare), asigurarea unui echilibru între interesele părţilor cointeresate, preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terţi în cazul aplicării măsurilor de asigurare, în ce măsură modalitatea de asigurare a acţiunii solicitate în corelaţie cu obiectul acţiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

40. Instanţa reţine că obiectul acţiunii înaintate de reclamant este încasarea prejudiciului acumulat de partea pârâtă în perioada anilor 2006 – 2024 în sumă de 10.052.422,21 lei. Astfel, suma prejudiciului este una litigioasă, iar întinderea acestuia urmează a fi constatată în cadrul unui proces contradictoriu.

41. Respectiv, măsura de asigurare solicitată nu corespunde cu obiectul acţiunii. Concomitent, aceasta nu corespunde scopului legitim şi nu este proporţională, adică ingerinţele în drepturile SA „Cariera de Granit şi Pietriş din Soroca” nu sunt echilibrate şi într-o măsură rezonabilă de protecţie anticipată a drepturilor reclamantului.

42. Pe de altă parte, reclamantul/recurent a motivat aplicarea măsurii de asigurare a acţiunii prin următoarele: suma semnificativă a prejudiciului cauzat administraţiei publice locale, refuzul continuu a pârâtului de a semna contractul de arendă, folosirea în mod

gratuit a terenului menţionat pentru o perioadă de mai mult de 18 ani, existenţa datoriilor majore faţă de bugetul public naţional.

43. Instanţa de recurs constată, că motivele asigurării acţiunii repetă motivele aduse în justificarea acţiunii propriu zise, care urmează a fi verificate de către instanţa de judecată în cadrul examinării cauzei în fond. Ca urmare, prin eventuala admitere a cererii de asigurare a acţiunii pe motivele aduse în aceasta, instanţa riscă să se expună asupra fondului cauzei.

44. De asemenea, pornind de la convingerea că, pericolul neexecutării unei eventuale hotărâri judecătoreşti trebuie să fie unul eminent şi real, iar instanţa nu poate dispune asigurarea acţiunii în baza unui pretins pericol fără o justificare suficientă a unui substract faptologic, la caz, se reţine că, prin solicitarea aplicării măsurilor asiguratorii nu s-a probat raţionalitatea şi temeinicia acestora, probabilitatea cauzării unui prejudiciu în raport cu terţe persoane, şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

45. Argumentele recursului, precum că prima instanţă greşit a respins cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii din considerent că reclamanta în cererea de asigurare a expus riscurile (riscul) pe care le consideră întemeiate la caz, nu pot fi reţinute. Or, reclamanta a înaintat cerinţe de aplicarea măsurilor de asigurare prin aplicarea sechestrului pe mijloacele băneşti ale pârâtului existente în conturile bancare, pe bunurile mobile sau imobile ale pârâtului în limita valorii acţiunii fără a invoca, argumenta şi justifica existenta indiciilor, că neaplicarea măsurilor respective ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti, după cum statuează art.174 CPC, adică argumente justificative în care rezidă necesitatea aplicării măsurilor de asigurare, şi anume, ce ar rezulta din pericolul de dispariţie, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc., eventuale indicii referitoare la acţiunile cu reacredinţă ale pârâtei de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privinţa executării viitoarei eventuale hotărâri judiciare.

46. Reieşind din situaţia de fapt enunţată, raportată la textele de lege citate, se concluzionează că cerinţele reclamantului/recurent de asigurare nu conţin argumente plauzibile, prin urmare se califică drept neîntemeiate şi pasibile de a fi respinse

47. Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că, prima instanţă just a respins cererea reclamantului Primăria com.Cosăuţi, r-l Soroca cu privire la asigurarea acţiunii, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat şi a menţine încheierea primei instanţe cu privire la respingerea cererii de asigurare a acţiunii, ca întemeiată şi legală.

48. În conformitate cu art.427 lit.a) CPC RM, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord, -

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Primăria com.Cosăuţi, r-l Soroca.

Se menţine încheierea judecătoriei Soroca, sediul Central din 13 decembrie 2024, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Primăria com.Cosăuţi, r-l Soroca către SA „Cariera de Granit şi Pietriş din Soroca” cu privire la încasarea prejudiciului cauzat.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele colegiului, judecător	Stanislav Grosu
Judecători	Alina Ţihonschi
	Radu Holban